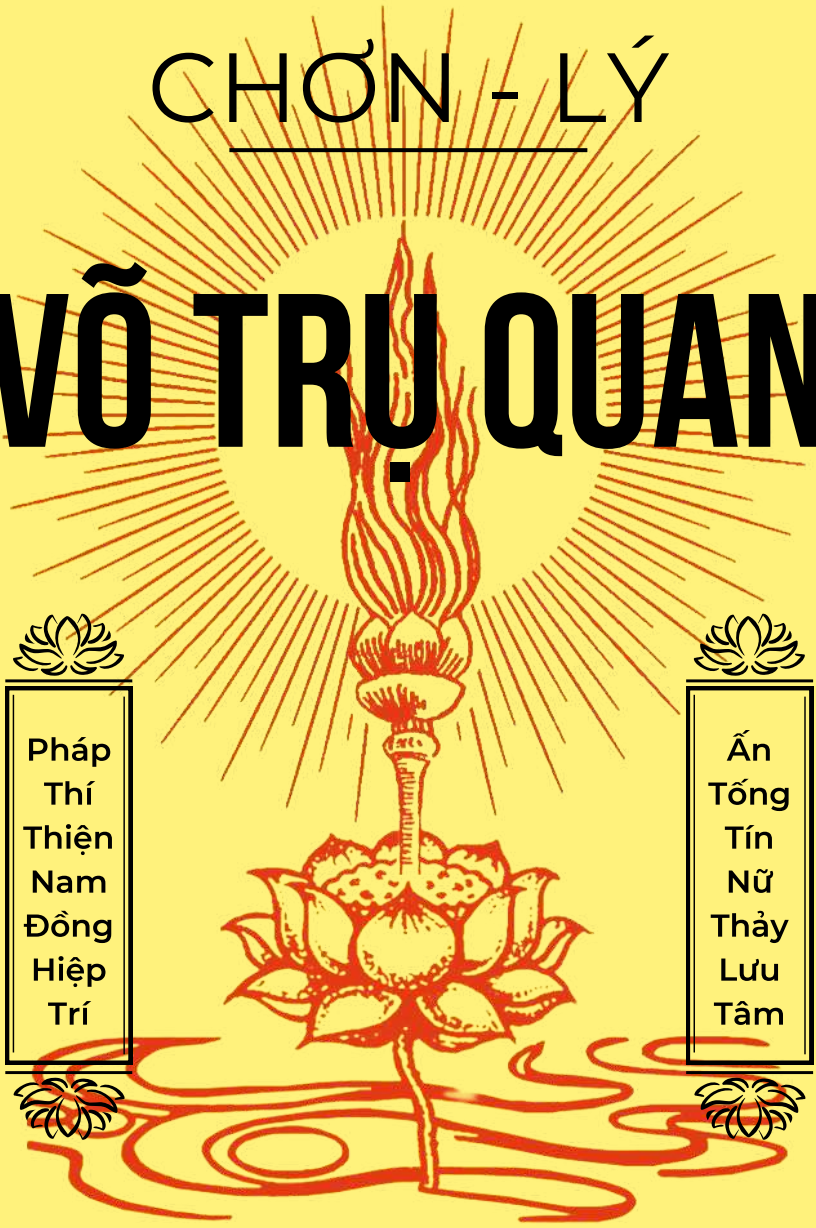
PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

CHƠN - LÝ

VÕ TRỤ QUAN

Pháp Thí Thiện Nam Đồng Hiệp Trí

Ấn Tống Tín Nữ Thảy Lưu Tâm

LONG XUYÊN - MÁY IN PHÁP ẤN
1953

Nam Mô A Di Đà Phật

Nam Mô Khai Pháp Tạng Bồ Tát

Lời Ngỏ

Sách được gõ lại theo đúng bản gốc của Bộ Chơn Lý và không thay đổi bất kỳ chi tiết nào dù nhỏ nhất. Được thực hiện bởi các thành viên của nhóm Pháp Âm Sư Khang Sách biếu tặng không bán hay kinh doanh.

Xin lắng lòng gửi sự Tôn Kính và Biết ơn đến tất cả mọi nhân duyên đã cho chúng con được hoàn thành viên mãn Phật Sự.

Nhóm Pháp Âm Sư Khang cẩn bút

Việt Nam, Ngày 13 tháng 06 năm 2023

SÁCH ẤN TỐNG

RỘNG KẾT PHÁP DUYÊN

Thành kính chuyển tặng

Pháp Âm Sư Khang

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

NỐI TRUYỀN THÍCH CA CHÁNH PHÁP
ĐẠO PHẬT KHẤT SĨ VIỆT NAM
TỔ SƯ MINH ĐĂNG QUANG

CHƠN LÝ

01

VÕ TRỤ QUAN

****

TX. NGỌC QUANG - Tân Vĩnh Hóa - Sađéc
Nhà in Liên Hiệp
109 - Tống Phước Hòa - Sađéc
Giấy phép số 267/TXB, ngày
08-05-1952 của Nha Thông Tin Nam Việt

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

DANH MỤC BỘ CHƠN LÝ (69 QUYỂN)

1- Võ trụ quan
2- Ngũ uẩn
3- Lục căn
4- Thập nhị nhân duyên
5- Bát Chánh đạo
6- Có và không
7- Sanh và tử
8- Nam và nữ
9- Chánh đẳng chánh giác
10- Công lý võ trụ
36- Sợ tội lỗi
37- Trường đạo lý
38- Nguồn đạo lý
39- Con sư tử
40- Đi học
41- Đời đạo đức
42- Đại thừa giáo
43- Xứ thiên đường
44- Vị hung thần
45- Phật tánh

CHƠN LÝ 01

11- Luật khất sĩ

12- Khất sĩ

13- Y bát chơn truyền

14- Giới bổn Tăng

15- Giới bổn Ni

16- Ăn chay

17- Nhập định

18- Bài học Khất sĩ

19- Bài học cư sĩ

20- Cư sĩ

21- Tâm

46- Học để tu

47- Đạo Phật

48- Tu và nghiệp

49- Pháp tạng

50- Vô lượng cam lộ

51- Quan Thế Âm

52- Đại Thái Thức

53- Địa Tạng

54- Pháp Hoa

55- Giới Phật tử

56- Thờ phượng

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

22- Tánh thủy

23- Học chơn lý

24- Trên mặt nước

25- Chánh pháp

26- Chánh kiến

27- Tam giáo

28- Tông giáo

29- Thần mật

30- Giác ngộ

31- Khuyến tu

32- Đi tu

57- Pháp Chánh giác

58- Số tức quán

59- Sám hối

60- Chơn như

61- Hòa bình

62- Lễ giáo

63- Đạo Phật Khất Sĩ

64- Khổ và vui

65- Bài học Sa di

66- Pháp học cư sĩ

67- Pháp học sa di-I

CHƠN LÝ 01

33- Ăn và sống

34- Chư Phật

35- Hột giống

68- Pháp học sa di-II

69- Pháp học sa di-III

*Luật giáo hội Tăng 114 giới

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

VÕ TRỤ QUAN

****

1- THỂ CỦA VÕ TRỤ

Võ trụ là cái thể rộng lớn, tối đen, tự nhiên vắng lặng, đứng vững mãi mãi; Tựa như vỏ trái lựu cực to, trong ấy có những quả địa cầu lơ lửng là hột lựu nhỏ. Cái vỏ ấy không ai biết nó là tới đâu, vì muôn loại đều ở trong. Kẻ gọi nó là cái không, không hay vô minh, là vì không thể biết được. Cũng có kẻ tưởng tượng những hạt lựu dính chùm nhau trong vỏ là bởi một cái tim, mà mỗi hạt đều có cuống, sự sống thông lưu. Quả địa cầu cũng như thế, thuyết ấy chỉ rằng: Muôn loài vạn vật, cái chi cũng là quả trứng hết, nghĩa là từ trứng nhỏ đến trứng lớn, cái tròn bể là vuông, cái vuông rồi sẽ tròn lại. Cho nên cái trứng, cái trái, cái thai, hột cát, hột giống, cỏ, cây,

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

thú, người, đất, đá, núi, biển, địa cầu, võ trụ, cái bọt bong bóng v.v… Cái cái đều tròn vạn vật tròn tròn.

Cái lẽ tròn là không khổ, là thiện, là mỹ, là chơn. Người ta cũng nói, tròn tức là đạo quả vậy. Lẽ tròn là chơn lý, dầu kẻ dốt học bực nào mà hằng giữ sự tròn thì cũng thành công được.

Những quả địa cầu trong ấy không có số đếm, không có số lường, không thể nói được; là vì cái đang nổi, cái đang tan, cái dồn qua, cái tẻ lại, cái lớn, cái nhỏ không thường. Bề ngoài ngó vào thì nó là cái bọt nước to lớn, có cợn bụi đất là cù lao; hay cũng nói là trái đất, có những thung lũng nước, khe, ngòi. Bằng nói nó là một cái trứng hay viên đạn cũng được; có điều là do bốn chất hiệp lại: chất đặc là đất, chất lỏng là nước, chất nóng là lửa, chất hơi là gió.

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

Quả địa cầu nào cũng như thế, có sẵn tự nhiên như vậy, mà không thể nói từ đâu? Vì sao?...!

2-NHƠN DUYÊN CỦA MỖI QUẢ ĐỊA CẦU

Như chúng ta đã rõ: Thể của võ trụ là một cõi thăm thẳm, tối đen, bao la, vô cực. Trong ấy có vô số quả địa cầu. Mỗi quả địa cầu đối với võ trụ cũng như mỗi mạng sống chúng ta đối với quả địa cầu, nghĩa là một vật rất nhỏ đối với một vật rất to, thì lẽ sanh hóa hay tàn tiêu của mỗi quả địa cầu đối với võ trụ vẫn là thường lắm, tự nhiên lắm. Khác nào sự tử, sự sanh của chúng ta đối với trái đất bao la.

Nhơn duyên sanh hóa của mỗi quả địa cầu là trong cái KHÔNG sẵn chứa cái CÓ, tự nhiên vẫn mãi thế, tự bao giờ và bao giờ (Cái Không đây là ngoài khí, vô hình, không thể chất đụng chạm, hay

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

sự tan hoại thay đổi hình tướng của vạn vật mà gọi là Không. Bằng nếu bảo đem cái Không ra xem, thì mắt ta khác nào mù quáng, chẳng thấy cái Không là ra sao, vì không nói được, làm được, tính đo được… mới là Không. **Không và Có, hai lẽ tương đối. Không là lý, Có là sự, không phải hai, không phải một, sẵn có nơi nhau không bao giờ một hoặc hai, vì vậy mới có cõi đời).**

Như trên đã nói: Quả địa cầu gồm có bốn chất là: đất, nước, lửa, gió, tức là cái Có ở nơi Không. Kìa ta thấy trong Không có hơi, trong hơi có nước, trong nước có đất, trong đất có lửa, trong lửa có gió, trong gió là hơi. Bốn thứ ấy nương sanh lấy nhau, làm thành cái Có ở trong cái Không, còn cái Không ở trong cái Tự nhiên. Tự nhiên là hết nói luận! Đó là

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

nói về sự. Còn về lý thì cái Không ở trong mỗi cái Có, cái Tự nhiên ở trong mỗi cái Không.

Từ khi một quả địa cầu nổ xẹp, tắt lửa rồi, thì chỉ còn là một lớp dầy lợn cợn… một dề, một chất nhão có lẫn đất nước và hơi nóng. Về sau đất nặng lóng xuống, hơi nhẹ bay lên, nước ở chặng giữa. Cái nóng cũ vừa mất, cái nóng mới phát sanh, bởi đất càng dẽ dặt, thì lớp dưới càng khô, càng dầy kín, nên bịt hầm mà cháy trở lại. Lửa cháy nóng, hơi bốc thổi mạnh lên, vẹt nước, đất rảng ra và cuốn tròn. Cũng như một em bé, lấy ống trúc chấm bọt xà bông, thổi phù ra, hơi lên mạnh, vẹt chất xà bông cuốn tròn làm bọt và bay lững đững.

Mỗi quả địa cầu, trong là lửa cháy, bộng trống, tối đen, hơi cuộn. Kế là đất cháy nhão, ngoài là đất cháy cứng thành sắt, gọi thiết vi hay địa ngục vòng

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

sắt, và bên ngoài nữa là đất mát mềm. Trên là nước. Trên cao nữa là hơi hay gió. Gió là hơi của đất nước bị lửa bốc lên và cuộn bay, tựa như hơi thở của địa cầu. Các quả địa cầu hay bay cụng nhau bể là nhờ làn hơi dầy ấy. Quả địa cầu bay được trong không gian là bởi sức lửa mạnh bên trong bốc lên và xoay cuộn tròn, do đó mà lăn tròn theo hông, từ mặt qua trái rồi từ Đông sang Tây, nhưng thật ra nó xoay có một chiều thôi và bởi có trớn là xoay mãi.

Những quả địa cầu vô số đếm, hết nổi đến tan, hết tan đến nổi, hoặc lâu hoặc mau, lớn có nhỏ có, tùy theo nhơn duyên không nhứt định. Nào chúng ta có biết được: Hiện có bao nhiêu? Lên hay xuống? Đang ở chổ nào? Vì chúng ta chỉ là những con vi trùng chết yểu đối với không gian và thời gian trong võ trụ!

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

3-HÌNH THỂ CỦA QUẢ ĐỊA CẦU

Quả địa cầu hình tròn như cái trái.

a- Khi mới nổi tròn dẹp như trái bí rợ

b- Về lâu, hơi lửa mạnh dần, thổi tròn như trái cam.

c- Sau rốt, lửa càng ăn khuyết xuống, chưn nở đầu tóp như quả trứng gà.

Quả địa cầu hình giống như một đứa trẻ ngồi co trong thai bào bụng mẹ, như một thân hình. Trung tim là nồi lửa, bên trong lỗ trống tối đen là bụng, đất như thịt, sắt đá như xương gân, nước như máu, cây cỏ như da, thú người như rận chí, hơi là khí thở, mặt nước sáng là mắt, lõm đất trống là tai, hương cỏ là mũi, vị cây là lưỡi, thú là chưn tay, người là ý, Trời là cái trí, Phật là cái giác, sự rung động là nói, sự xoay tròn là đi, sự thay đổi là làm, núi lửa là lỗ tiêu,

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

chất ôn nham là phẩn, sông suối như mồ hôi, biển to như nước tiểu, núi cao như đầu, rừng thẳm như mình, ruộng bãi như chưn, cỏ cây như lông tóc.

4- ÁNH SÁNG CỦA QUẢ ĐỊA CẦU

Mỗi quả địa cầu có một mặt nhựt và một mặt nguyệt, với vô số tinh quang vây đoanh. Mặt trời là một vầng hơi nóng, do nồi lửa trong ruột, hơi nóng bốc ra, gom khối lại, nhẹ và xa. Mặt trăng là một vầng hơi mát, do đất và nước, bị lửa đốt, hơi xung ra và kết lại.

Mặt trăng nửa đen là hơi đất, nửa trắng là hơi nước. Đốm đen trong vòng trắng là hơi đất cù lao; mặt trăng nặng và gần hơn mặt trời.

Sao tinh là ánh sáng, nếu là hơi sáng của một quả địa cầu khác thì bền dài. Hào quang của núi thì lâu,

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

của người, thú, cây cỏ thì khi không khi có; bởi trong mỗi thân thể đều có lửa đốt, ánh sáng xuất lộ ra ngoài, nếu thân chết lửa tắt thì tinh quang mất dạng. Đối với bực thanh tịnh có trí tuệ, đủ đức lành, không có chi xao động, thì ánh sáng ấy trụ rất gần trên đỉnh đầu gọi là hào quang; bằng xao động thì nó tản ra xa khó thấy. Hễ vật chi có lửa là có hào quang.

Mặt trăng ở hai phần ba, phía trên quả địa cầu, lằn nó xoay vòng, kêu là bạch đạo.

Mặt trời ở hai phần ba, phía dưới quả địa cầu, lằn nó xoay vòng, kêu là xích đạo.

5-MIẾNG ĐẤT ĐẦU TIÊN TRÊN QUẢ ĐỊA CẦU

Phía Tây Bắc quả địa cầu lên không tới, nước phải lạnh đặc. Phía Đông Nam quả địa cầu nồi lửa

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

ăn khuyết xuống, mỏng, nước lỏng và hay xì ra lửa, với chất ôn nham trong ruột, thành núi lửa. Như trên đã nói: quả địa cầu hiện nay như quả trứng gà, đầu nhọn, chưn lớn, nồi lửa như tròng đỏ, nằm tại phía Đông Nam, nên gọi là Tây Bắc thiên đường, Đông Nam địa ngục.

Trung tim của địa cầu là xứ Ấn Độ, ngay nồi lửa bên trong, núi Hy-mã-lạp-sơn là rún. Có trung ương nên mới có phân chia ra Đông Tây Nam Bắc.

Đầu tiên bên ngoài nước bao phủ, địa cầu là cái quả thủy tinh, bởi lửa trong ruột càng cháy thổi mạnh, thổi sắt đá lên ngay ngọn lửa. Núi đá đội đất thành cù lao, và vượt chen đất, đất mọc cao lên trước nhất làm thành Hy-mã-lạp-sơn, bề cao 8.840m, kêu là núi chúa tu di, cũng kêu là cây diêm phù, cũng gọi cột đồng thế giới hay rún địa cầu. Rễ nó bao trùm

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

trái đất, các núi nhỏ khắp nơi là chồi con của nó. Miếng đất đầu tiên Ấn Độ, trung tâm thế giới, cũng là nơi phát sanh cỏ, cây, thú, người, Trời, Phật trước nhất, kêu là rún đạo.

Xưa cổ nhơn là một loài vượn khỉ, giống giàu tinh thần gia tộc, thường cất nhà, ổ ở trên ngọn cây, cả bầy có tới số trăm ngàn; Là một loại thú có lòng nhơn nhứt.

Từ khi có cù lao Ấn Độ, năm trăm năm có loài thú chạy, một ngàn năm có loài người, hai ngàn năm có hạng Trời, và ba ngàn năm có một vị Phật.

6- SỰ TIẾN HÓA CỦA NHƠN LOẠI TRÊN QUẢ ĐỊA CẦU

Mỗi quả địa cầu đều có cỏ, cây, thú, người, Trời, Phật, in như nhau, trải qua ba thời kỳ:

CHƠN LÝ 01

***1**- Thời kỳ nhứt cây cỏ nhiều.*

***2**- Thời kỳ nhì người, thú nhiều*

***3**- Thời kỳ ba Phật, Trời nhiều*

Quả địa cầu, khi đất, nước, lửa, gió đầy đủ nổi lên, gọi là sanh. Cỏ, cây, thú tiến hóa ra là hóa. Người, Trời, Phật bỏ ác theo lành, bỏ vật chất theo tinh thần là tàn. Sau rốt quả địa cầu tắt hơi, hết lửa, nổ xẹp chết, gọi là tiêu. Quả địa cầu chết một thời gian, nước đất lóng phân, lửa gió ấm lần sống lại, nổi lên nữa, vẫn mãi thế.

Trời là lớp trên ý nói hạng người trí sáng, hiểu trắng, thiện thanh, cao thượng, bậc không còn tội lỗi, không trở lại cõi người, sau khi đã bỏ cõi người, cũng như học trò lên lớp, sau khi vượt lớp. Như người lớn, đã biết nhiều không trở lại cảnh huống trẻ con.

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

Phật là bậc người sáng suốt hoàn toàn, học hành thi đậu, dạy dỗ cũng rồi, bậc rốt ráo nghỉ ngơi, sau sự thành công, cao quý hơn hết, yên vui hơn hết. Bậc mà đã tròn xong phận sự đối với cõi đời, vĩnh viễn không thối lui. Trời và Phật vẫn là loài người, nhưng đã tiến hóa đến mức tối cao, gọi là bậc Siêu nhơn loại.

a. ***Người*** *là lòng nhơn, nhơn ái, nhơn từ, nhơn đức, nhơn là không sát. Người là thanh lành đối với một gia đình.*

b. ***Trời*** *là trí lành đối với một xã hội*

c. ***Phật*** *là tâm lành đối với cả chúng sanh.*

Người, Trời, Phật, đây là tên chữ lấy theo đạo lý mà đặt ra phân biệt, nhắc nhở, chớ không riêng kẻ sống hay chết.

Nhưng bởi THÂN GIA ĐÌNH thiện nhỏ hẹp, sau khi chết bỏ xác, còn luyến ái cố chấp, còn trở lại, nên gọi cõi người là luân hồi (vì thiếu trí).

Còn như bậc TRÍ XÃ HỘI, thiện rộng lớn, ơn nghĩa rồi xong, nên sau khi chết, không trở lại, nhưng bởi tánh tự cao, về lâu nhập thai nữa, nên gọi là bậc trời còn đi lui chuyển kiếp.

Chỉ trừ ra PHẬT, TÂM CẢ CHÚNG SANH, bậc đã già, cứng, chắc, tốt đẹp hoàn toàn, sống cũng vậy mà chết cũng vậy, không còn một niệm, nên chẳng có đi đâu, gọi đứng ngừng tắt nghỉ, hay Niết bàn, không luân hồi lại nữa, bậc vĩnh viễn đời đời, như hột giống cất mãi.

7- SAU KHI QUẢ ĐỊA CẦU TAN HOẠI

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

Cái không là sự sống, khí là sự sống, nước là sự sống, đất là sự sống, lửa là sự sống, gió là sự sống, cỏ là sự sống, cây là sự sống, thú là sự sống, người là sự sống, Trời là sự sống, Phật là sự sống, chót hết và hoàn toàn, đó là sự tiến hóa đi lên vậy.

Khi quả địa cầu tan hoại, cỏ, cây, người, thú, thảy tiêu diệt, chớ Trời, Phật vẫn còn. Trời thì nhập thai sanh nơi thế giới khác, nhưng Phật ở đâu, đi đâu cũng được, chẳng lai sanh.

Cũng ví như một thân cây chết ngã, trái chín để đời, cất đâu cũng được; trái già phải trồng liền, kỳ dư non, nhỏ, thúi, sâu thì chết hết. Cái sống, cái thức của chúng sanh cũng như thế:

- Chín là sự tròn trịa, cứng chắc.
- Già là thiện lành (già kinh nghiệm).

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

- Non nớt là thiếu thốn, dục vọng tham lam, nhỏ hẹp là ích kỷ.
- Thúi là ác trược
- Sâu là gian tà

Thật vậy, khi cây ngã thì quả già chín có được bao nhiêu đâu? Mà trái lại non nhỏ rất nhiều phải chết mất, còn sâu thúi thì đã hư hoại trước rồi.

Cái Thức, cái Sống, cái Biết mới thật là Ta; chúng ta há lại chẳng nuôi nó hơn xác thân tạm bợ này! Nó chỉ ăn cái thiện, cái chánh. Việc làm lành cũng như vỏ cứng, lời nói phải như thịt cơm, cái ý tốt như ngòi mọng, trau dồi thân khẩu ý lành, tức là nuôi cây dưỡng hột, tạo cái Ta, sanh ra cái Biết, cái Sống đời đời.

Trời và Phật là kẻ tiên sanh, sanh ra trước, bởi tấn hóa trước, kinh nghiệm nhiều. Cho nên khi sống, các

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

Ngài cũng ở nơi thanh tịnh. Chết đi các Ngài cũng ở nơi cảnh vắng núi rừng, xa lánh cõi ác, tham, sân, si, thấp kém của cỏ cây, người, thú, trẻ con, ác trược.

Một khi vì lòng từ bi và muốn tấn đức, các Ngài vào lại cõi người để dắt dẫn, dạy dỗ, lúc mệt thì yên nghỉ lui về hưởng sự yên vui thêm. Khi đi vào giáo hóa, gọi là chư Bồ Tát, chính nghĩa: giác ngộ chúng sanh.

Con đường của cái biết sống, từ nơi không, nơi tứ đại, cỏ cây, thú, người, Trời tới Phật kêu là đạo. Từ không có sống biết, đến có sống biết, trong một lát, một giờ, một ngày, một tháng, một năm, trăm năm, ngàn năm và mãi mãi. Càng tu bổ, càng trau dồi, càng yên vui, càng tốt đẹp, càng sống mãi, biết hoài, thật là quý báu.

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

8-CHÚNG SANH TRONG VÕ TRỤ

Chúng sanh là chung sống, hay muôn loại có sự sống. Nói hẹp là: Từ cỏ, cây, thú, người, Trời (Trời cũng còn lai sanh, cũng gọi chúng sanh), là loại có luân hồi, sanh đi sanh lại.

Phật bằng còn thân cũng là chúng sanh, bỏ xác rồi mới gọi đấng diệt độ, tịch diệt. Đó là nói về sắc thân vật chất, bằng luận cho đúng, Phật mới là chúng sanh, vì là sống mãi cái Ta, cái Thức, cái Giác. Chớ như bậc Trời trở xuống còn sự thay đổi, chết mất, tiêu diệt, nói là hạng chết cũng được.

Nếu nói rộng ra, thì chúng sanh cũng là đất, nước, lửa, gió, không, năm đại nầy cũng vẫn có sự sống. Bởi ngũ đại có sự sống mới nẩy nở, sanh sản, biến hóa, thay hình, đổi màu, nếu ngũ đại chết thì

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

xương, máu, thịt, da, hơi gió, trong cỏ cây, thú, người chẳng tự có được.

Trong các chúng sanh, loại đã sanh, loại đang sanh, loại sắp sanh, loại sống một giây, một phút, loại sống ngàn năm, muôn năm, loại ở trong không, trong khí, trong thân, trên đất, trong nước, trong lửa (lửa địa ngục cháy mãi), loại nào cũng có sự sống theo loại nấy, cảnh giới khác nhau; thường thì cái kia sanh cái nọ, cái lớn ăn cái nhỏ, như cỏ cây sống bằng đất, ăn đất mà lớn, thú sống bằng cỏ cây, ăn cỏ cây mà lớn… Từ loài thú sắp xuống phần nhiều là vô tình, vô tri mà gây tội ác. Chỉ trừ có loài người sắp lên là có trí, biết thiện, biết thương chẳng phải như thú, cây, cỏ, đất, nước.

9- CÁI TA TRONG VÕ TRỤ

CHƠN LÝ 01

Kể từ thuở phôi thai, quả địa cầu sắp nổi, âm dương sáng tối, nóng lạnh dung hòa, sắc ấm từ đó phát sanh (xem bài Ngũ Uẩn), đất, nước, lửa, gió, quả địa cầu từ đó mà có, thì cái mầm sống vốn sẵn lại từ đó càng chóng mau tiến hóa bội phần. Kìa như sự sống trong đất nẩy sanh cây cỏ; Cây cỏ đã có sự sống, mà đã có sự sống, thì sự sống ấy ta tạm đặt một cái tên cho dễ nhận xét. Giả như ta đặt tên là cái Thọ cảm, cái Biết,...; hay muốn dễ hiểu hơn hết, nên gọi là "cái Ta".

"Cái Ta" lúc ở nơi cây cỏ, ta lúc làm cây cỏ đã nương đất mà sống, đất là mẹ của cây cỏ. Cây cỏ chịu ơn đất rất nặng, dày vò đất mà sống trong đất, con hành hạ mẹ. Kịp lúc tiến hóa đến loại biết động cựa như sâu bướm từ trong cây cỏ phát sanh, do thọ ấm lâu ngày thành tưởng ấm. Lúc ấy ta lại ăn cây cỏ,

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

chịu ơn cây cỏ rất nặng, dày vò cây cỏ mà sống bằng cây cỏ. Lần lượt trải theo duyên tiến hóa, từ loài nhỏ nhít cho đến được với lớp thú chạy, chim bay, ta đã hành hạ biết bao loài cây cỏ. Cho đến lúc mang thân người, trải qua nhiều lớp thú: cọp, beo, sư tử,..., cùng vượn khỉ, giả nhơn,..., ta đã giết hại biết bao loài cỏ cây và thú nhỏ, do tưởng ấm lâu ngày thành hành ấm.

Đến được lốt người đây, xét lại nhiều lớp trước, vô số kiếp ta đã giết hại biết bao kẻ xung quanh ta, kẻ đi chung với ta; trong số vạn ức, họa chăng chỉ sống sót được một. Hôm nay tính lại, lương tri ta cũng chưa biết hối hận bằng cách nào? Cái may sống sót của ta là cái quá tàn ác hung bạo, mặc dầu không hiểu, vô tình, buổi xưa đã đành rồi, còn ngày nay ta

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

làm sao tránh sự giết hại? Làm sao nuôi sóc kẻ làm em? Cùng làm sao dạy dỗ?

Võ trụ ví như bà mẹ, chúng ta những kẻ sống chung, chúng sanh tất cả con chung của võ trụ. Ta được thân người, có được thức trí, đối với muôn loại như kẻ đàn anh sanh trước đi trên, nếu ỷ mạnh hiếp yếu làm sao cho phải lẽ? Vì cái tham sống cho ta mà muôn loại chết thảm, nghĩ lại thật là bất nhơn, vô nhơn, phi nhơn. Ai sanh trước hiền hơn, sáng hơn, trẻ em sanh sau dữ hơn, ngư hơn; Ta lẽ nào lấy cái hung, cái gian mà làm lớn? Thật là tội lỗi, sống tội lỗi, xác thân tội lỗi, hành vi tội lỗi, lời nói tội lỗi, ý niệm tội lỗi, sự ăn tội lỗi, sự mặc tội lỗi,..., mớ tội lỗi dẫy tràn kia, nào có xứng đáng với loại trên trước, tiến hóa vượt trổi hơn bao hạng thấp hèn?

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

Hãy tha thứ cho tất cả, vì ta đã có lòng nhơn (người), nếu ta muốn sống thì đừng giết hại mạng sống khác. Tất cả với ta, ta cùng tất cả, đều liên lạc mật thiết với nhau bằng một lẽ sống; như ta giết hại tức là ta đã chặt đứt sợi dây liên lạc giữa ta cùng vạn vật trong võ trụ rồi. Ta đã lỗi đạo sống chung (chúng sanh), trái với nhịp tiến hóa. Như thế đối với muôn loại ta sẽ thấy trơ vô trống trải lạnh lùng, tưởng như ngoại vật rất khác biệt với ta. Đứng trước cõi huyền bí thăm thẳm bao la của võ trụ ta sẽ thấy sợ hãi, cũng như muôn loại trong võ trụ ra tuồng sợ hãi kinh tởm cái quái ác của ta.

Hãy sống với võ trụ! Hãy học hiểu rõ thấu chơn lý, ta sẽ thấy cái ta không còn cách biệt với vạn vật nữa, ta sẽ được an vui!

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

10- CHƠN LÝ CỦA VÕ TRỤ

Chúng sanh là tiến hóa, từ địa ngục đến Niết bàn do nhơn duyên chuyền níu sanh ra. Từ nơi Không sanh ra Có, nhỏ tới lớn, có rồi có mãi, không hết không rồi; mượn vật chất làm thân, nuôi tâm thân trả lại tứ đại; đời kiếp dư thiếu.

Chúng sanh chẳng phải lưng, Phật Thánh chẳng phải đầy, dầu đến bao lâu, xem ra cũng vậy. Thật là võ trụ mênh mông mà như tuồng sắp đặt.

Kìa như sắc ấm: Đất, nước, lửa, gió, sanh thọ là sự sống, ấm của đất sanh nhựa chỉ, nhựa chỉ đất nước sanh rễ, cỏ, cây, thú. Cỏ cây có giống là hột, thú có giống là tinh ba mà sanh sản.

Cỏ cây sanh thú, đồ vật thành máu thịt xương da; thú sanh người, người đến Trời, Trời, đến Phật. Cây sanh trái, cỏ sanh hoa, sự biến hóa không lường, có

PHÁP ÂM SƯ KHANG™
www.phapamsukhang.com

rồi sanh thêm có; từ không đến có, có rồi lại không, thay qua đổi lại. Lửa trong địa cầu lăn, vạn vật vô thường, tiến chớ không phải thối. Từ vật chất đến tinh thần, từ ác đến thiện. Tinh thần không chật, vật chất không hao, sự nó là có, lý nó là không. cho nên ai biết lẽ không rồi, chẳng còn phải khổ, điên, mờ quáng về sự thay đổi lăn xoay nữa.

Người mà giác ngộ chơn lý mới biết đường đi, đi tới cảnh cao siêu tốt đẹp của tâm hồn, vĩnh viễn, chắc thiệt, yên vui. Mới gọi ta của ta, mới có lý nghĩa, mới là ích lợi. Hết mê lầm. Không loạn vọng. Không sở chấp.

------HẾT-------

(Xem tiếp quyển Ngũ Uẩn)